Söndagen e Alla Helgons dag 20261101
Samlande rubrik: Vårt evighetshopp

Luk 20:37-38 Jesus sade: Att de döda uppstår har också Mose visat i stället om törnbusken, där han kallar Herren för Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud. Gud är inte en gud för döda utan för levande, ty för honom är alla levande.«
Dagens evangelietext är utskuren från sitt sammanhang, därför ger jag er texten som föregår dagens evangelietext:
*Några saddukeer – de förnekar att det finns en uppståndelse – kom till honom och frågade: »Mästare, Mose lär oss ju i skriften att om någon har en gift bror som dör barnlös, så skall han gifta sig med änkan och skaffa efterkommande åt brodern. Nu fanns det sju bröder. Den förste gifte sig och dog barnlös. Den andre och den tredje gifte sig med änkan, likaså de återstående, och alla sju dog utan att lämna barn efter sig. Slutligen dog också kvinnan. Hur blir det med henne vid uppståndelsen, vems hustru blir hon? Alla sju hade ju haft henne som hustru.« Jesus svarade: »Denna världens människor gifter sig och blir bortgifta, men de som befinns värdiga att komma till den andra världen och uppstå från de döda, de gifter sig inte och blir inte bortgifta. De kan ju inte mera dö, de är som änglar, och de **är** Guds söner, eftersom de har fått uppstå.*
Textens avslutning finns inte heller med, den lyder så här:
Då sade några skriftlärda: »Mästare, det var bra svarat«, för de vågade inte ställa fler frågor till honom.

En generell reflektion inför dagens text: Är våra döda verkligen döda? Jesus säger: ”Gud är inte en gud för döda utan för levande, ty för honom är **alla** levande.” Vad menar Jesus egentligen med dessa ord?
Vi vet alla vad döden innebär. En människa som vi har älskat finns inte längre hos oss. Vi kan inte tala med henne, inte höra hennes röst och inte hålla hennes hand. **Men är hon verkligen borta?**

Jesus samtalar med saddukeerna, en judisk grupp som inte trodde på de dödas uppståndelse. Då påminner Jesus dem om hur Gud presenterade sig för Mose vid den brinnande busken. Gud sade att han var Abrahams

Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud. De här tre männen hade varit döda i flera hundra år, när han talade med Mose!
Även Jesus säger att Gud inte är en gud för döda utan för levande. Sedan uttalar han de märkliga orden: ”**Ty för honom är alla levande.”**
För oss är döden en gräns som vi inte kan överskrida. Men inför Gud fortsätter människans existens. Jesu ord ger oss anledning att tro, att vår personliga existens inte upphör när den fysiska kroppen dör.
Paulus förklarar i Första Korinthierbrevet, kapitel 15, att uppståndelsen innebär att människan får en förvandlad, oförgänglig kropp. Han talar profetiskt om två möjliga scenarier, de som då lever och de som dött:
vi *ska inte alla somna in,* gäller alltså de människor som **just då lever** *vid den sista trumpetens ljud,* alltså vid den avgörande tidpunkt **då de döda** skall uppstå och **de levande** förvandlas.
Paulus använder ordet ”vi”. Paulus räknade alltså med möjligheten att själv få uppleva Jesu återkomst. Den förväntan var stark bland de första kristna. Man förväntade sig att Jesus skulle återkomma i en snar framtid. I Jesu uppmaning: Gå ut och gör **alla** folk till mina lärjungar, där såg man ännu inte den gigantiska uppgiften.
Vi läser vad han skriver:
1 Kor 15:51 Det jag nu säger er är ett mysterium: vi ska inte alla somna in, men vi ska alla förvandlas, 52 i ett nu, på ett ögonblick, vid den sista trumpetens ljud. För när den ljuder ska de döda uppstå i oförgänglighet och vi förvandlas. 53 Detta förgängliga måste nämligen klä sig i oförgänglighet och detta dödliga klä sig i odödlighet.
Redan nu är de döda levande inför Gud. Egentligen är vi alltid levande inför Gud, oavsett fysiskt tillstånd. Detta är en biblisk kunskap som vi kan stödja oss på, när vi har förlorat någon vi älskar. När vi har förlorat gemenskapen här på jorden, då har Gud ***inte*** förlorat den människan.
Döden skiljer oss från varandra, **men den kan inte skilja människan från Guds kännedom om henne.** Frågan är därför inte bara om det finns ett liv efter döden. Frågan är också: Vill jag redan under mitt jordiska liv lära känna den Gud för vilken alla är levande?